

skrev jag under ovannämnda namn utan att då känna honan, som jag sedermera funnit. Denna senare är mycket karakteristisk till färgen men helt olika ♂. Den beskrevs av Zetterstedt under namnet *Anthomyza tunicata*. ♂ är svartbrun med svarta ben, som endast vid basen av tibierna äro något gulaktiga, ♀ är visserligen svartbrun till grundfärgen, men hela toraxryggen jämte skutellen äro rödgula, endast 3 smala strimmor på torax brunaktiga, benen utom tarser och framlår gula. En så utpräglad könsolikhet, vad färgen beträffar, finnes hos svenska anthomyider endast hos *Pegomyia haemorrhoea*, där könen av Zetterstedt beskrevs som olika arter. Den av Stein i Wiener Entom. Zeitung 1902 efter ex. från Riksmuseum utförligt beskrivna arten är en annan från den verkliga, ovan behandlade *tunicata*, väl skild art.

Almsjuka. Sedan ungefär 15 år tillbaka härjar en svår sjukdom på olika almarter i Holland och västra Tyskland. Hittills har den spritt sig ända fram till Polen och har även dykt upp i Frankrike, England och Amerika.

Sjukdomsymptomen visa sig först högst uppe i kronan: bladen skrumpa ihop och torka. Härifrån sprider sig sjukdomen successivt nedåt tills hela trädet har torkat. Om man undersöker veden i det sjuka trädet, finner man, att de yttersta årsringarna äro brunfärgade, vilket beror på att de vattenledande kärnen tilltäppas av thyller. Denna thyllbildning förorsakas av en parasitär svamp, *Graphium ulmi* Schwarz. Svampen förmår intränga i veden endast genom öppna sår; en massinfektion kan alltså följa endast då träden äro mer eller mindre skadade. Dessa primära skador ha visat sig uppstå genom splintborrarna *Scolytus scolytus* och *multistriatus*, vilka göra sitt näringsgnag vid basen av unga kvistar. De splintborrar, som ha utvecklats i sjuka träd, föra med sig talrika *Graphium*-sporer på kroppen och i tarmen och äro de egentliga smittospridarna. Deras ekonomiska betydelse är ännu större än svampens, ty sedermera yngla de på de *Graphium*-sjuka men ännu livskraftiga träden och giva dem därigenom dödsstöten.

I Sverige har almsjukan ännu icke förekommit. Ett överförande av svampen särskilt till Sydsverige är dock icke otänkbart. Man måste därför ständigt vara på sin vakt för att vid en eventuellt utbrytande epidemi genast kunna vidtaga nödiga åtgärder.

V. Butovitsch.